

سازمان حفاظت محیط زیست

معاونت محیط طبیعی و تنوع زیستی

دفتریات و شن و آبریزان آبهای داخلی

خرس سیاه

Black bear

Ursus thibetanus gedrosianus

تهیه کننده : ممد (فا) مسینی

hoseynimr@yahoo.com

دی ماه ۱۳۹۵

مشخصات ظاهری

این حیوان در رده پستانداران، راسته گوشتخواران، خانواده خرسها قرار داشته و با یک اندازه متوسط معمولاً در یک قالب متحدالشکل سیاه دیده می شود، به طوریکه به استثنای قسمت روشن اطراف پوزه و پراق نوار مانند سفیدرنگ که در زیر سینه به طرف شانه ها کشیده میشود و توسعه می یابد در بقیه قسمتهای بدن کاملاً سیاه است. خرس ها اصولاً جانورانی هستند که روی حس بویائی آنها خیلی حساس می شود به عکس احساس بینایی و شنوایی آنها ضعیفتر است.

زیستگاه

مناطق جنگلی جنوب کرمان، رویشگاههای پراکنده

داز

(شبه نخل زینتی) و زیتون واقع در سیستان و

بلوچستان و هرمزگان و جنوب شرقی آسیا

رفتار شناسی

اکثر خرسها دارای خواب زمستانی هستند و برای این کار جای مطمئن و امنی را برای خود انتخاب می کنند و در آن زمان متابولیسم بدن به حداقل میرسد. جثه خرس سیاه از خرس قهوه ای کوچکتر است. این حیوان شبگرد است و به صورت انفرادی زندگی می کند. در غارها یا حفره هایی که در اثر شکستن صخره ها و ریختن سنگهای بزرگ بوجود آمده است لانه می سازد. حالت تهاجمی این خرس بیشتر از خرس قهوه ای است. طول عمر طبیعی این حیوان در حدود ۲۴ سال است.

تولیدمثل

از وضعیت تولیدمثل خرس سیاه در ایران اطلاع زیادی در دست نیست احتمالاً در اواخر زمستان ۱ تا ۳ بچه بسیار کوچک و کور بدنیا می آورد تا یکسال بچه ها با مادر زندگی می کنند.

وضعیت حفاظتی

خرس سیاه در فهرست سرخ IUCN در وضعیت آسیب پذیر (VU) قرار گرفته در حالیکه در ایران این گونه در وضعیت

بحرانی

(CR) است و در ضمیمه ۱ CITES قرار گرفته است.

